

Basfard: Det er en ret trist Sag i finantiel Henseende, der her foreligger for det høje Ting. Det er et ret bedrøveligt Resultat, at de vestindiske Der have en Gæld paa over 4,700,000 Kr., hvoraf omtrent de 4 Mill. ere i Mellemregning med Statskassen, Resten, noget over 700,000 Kr., et St. Croix Kolonialkasse ydet Laan, og dernæst en aarlig Underbalance for begge Kolonialkasser, som tilmed, med en enkelt Undtagelse, viser sig at være aarlig stigende. Men det er jo i ethvert Fald ikke noget nyt, der her kommer til det høje Tings Kundskab. Det er en Malheur, som er gaaet for sig i en Række af Aar, man kan sige lige siden den Tid, da man mere af teoretiske Hensyn, tror jeg, gav Kolonialloven og dermed gav Derne den Selvstændighed, som de i ethvert Fald i pekuniær Henseende have vist sig ikke at kunne bevare og opretholde. Naar man ser hen til den Række af Aar, de 26 Aar, som ere gaaede, siden Kolonialloven blev givet eller rettere, siden den traadte i Kraft, er det kun ganske faa Aar, at Kolonialkassen har givet noget Overskud. Jeg tror, at St. Croix i 6 Aar har givet noget Overskud og St. Thomas i 4, men det har været et ubetydeligt Overskud, de have givet, medens Underskuddet har været betydeligt og stedsvis voksende. Naar der nu for Finansministeriet foreligger dette Forslag til en Ordning for Fremtiden, er det gjort med tilstrækkelig Forklaring over de Grunde, som have foranlediget, at Tilstanden har været saaledes. Man har i Virkeligheden, saaledes som det er forklaret i Bemærkningerne til Lovforslaget, set fejl, da man gav Derne denne Selvstændighed. Der er i Virkeligheden ikke nogen Bebrejdelse at rette enten mod Derne eller den lokale Administration — Forholdene have været stærkere end dem begge. Grundene skal jeg ikke nærmere komme ind paa; de ere tilstrækkelig klart og tydelig oplyste i Lovforslagets Motiver. Men jeg vil dog gerne for den ene af Dernes Bedkommende, for St. Croix sige til, hvad der er oplyst, at den Tilbagegang, der særlig er konstateret, for St. Croix Kolonialkasses Bedkommende, ikke skyldes nogen Tilbagegang, eller i ethvert Fald ikke nogen væsentlig Tilbagegang, i Sukkerproduktionen paa Den. Tværtimod, den er nogenlunde opretholdt i det Omfang, i hvilket den i en Række af Aar har været dæven. Man kan ogsaa beundre den Energi og den Dydighed, hvormed Derne og Dernes Plantere efter den store Kalamitet, der i 1878 ramte Derne, igen optog Arbejdet og sørgede for, at omtrent det samme Areal af Derne var i Sukkerkultur. Det var den store Kalamitet,

der indtraadte, en Kalamitet, hvor ingen Dydighed og Energi fra Planternes Side var i Stand til at løse ud af Vanskelighederne. Det var den store og betydelige Nedgang i Sukkerpriserne, der var foranlediget ved den tiltagende Dyrkning af Roerne her hjemme, og paa dette Punkt ere selvsølgelig Dernes Befolkning og Planterne magtesløse. Naar man spørger om, hvad der er at gøre for Derne i en Situation som denne, retter Tanken sig naturligvis hen paa to Ting, enten om det vil være muligt, at Dernes Indtægter kunne forøges, eller om det vil være muligt at formindste Dernes Udgifter. Hvad det sidste Punkt angaar, Formindstelsen af Udgifterne, saa ville de Herrer af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, have set, at man i en Række af Aar, navnlig fra et tidligere Standpunkt for St. Croix' Bedkommende, er skredet til betydelige Nedsættelser paa det aarlige Budget. For St. Thomas' Bedkommende er man ligeledes, navnlig i de senere Aar, gaaet betydelig fremad — eller tilbage, om man vil — med Hensyn til Udgifterne; man har indskrænket, saa vidt man har fundet det gørligt og forsvareligt. Det vil erindres, at man maaste paa den anden St. Croix er gaaet noget for vidt, navnlig i Retning af Indskrænkning af Udgifterne paa det militære Budget, som man vistnok har maattet føle alvorlig Stæde af under Urolighederne i 1878. Jeg tror ikke paa, at man i nogen væsentlig Grad kan indskrænke Udgifterne mere. Det maa ganske vist erfindes, at det er et stort Apparat, et ret betydeligt Administrationsapparat, der maa holdes oppe paa disse forholdsbvis smaa Der, men det maa erindres, at de ligge langt borte fra Moderlandet. Det er nødvendigt, at det hele Apparat holdes gaaende; det er nødvendigt, at der er Sikkerhed for Liv og Gods, det er nødvendigt, at Ketten plejes, Kirke og Skole røgtes. Hele dette Apparat, om det end under andre Forhold kunde indbringe mere under sig, maa være til Stede og kræves, saa længe den danske Stat har Derne i sin Besiddelse. Det kan heller ikke siges, at Bønningerne til de administrative Embedsmænd paa nogen Maade ere for høje, saa at man ad den Vej kunde gøre Indskrænkning. Erfaringen har lært, hvor vanskeligt det mangen Gang er at faa Embedsmænd ud paa Derne under de Vilkaar, der for Tiden bydes, og jeg skulde tro, at Vanskeligheden vilde være endnu større, naar ikke Grunden var den, at det er muligt for Mænd i en yngre Alder at komme i Embedsvirksomhed paa de vestindiske Der end her hjemme. Det er dette, der muliggør Betingelserne for at faa dygtige Embedsmænd paa disse Der;